

Deel II

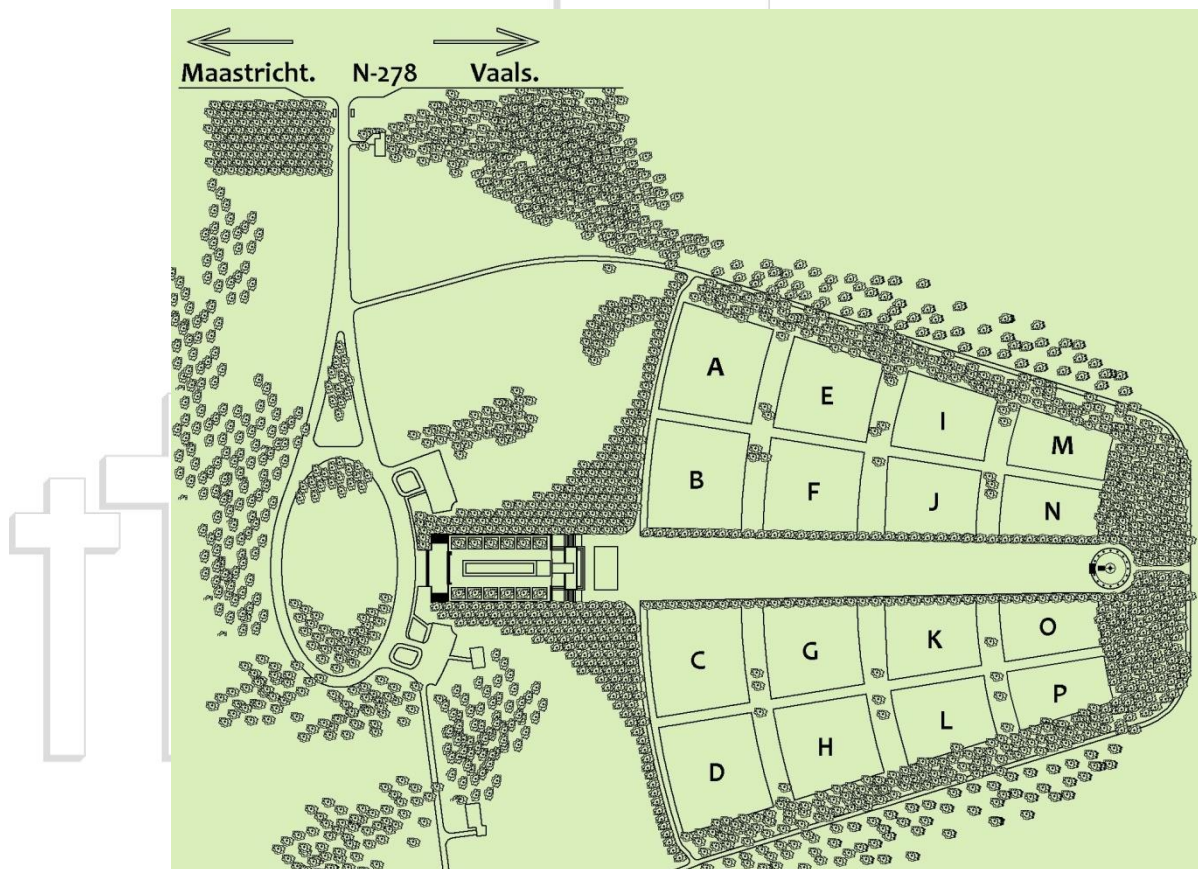
World War II Netherlands American Cemetery and Memorial.

In de vorige uitgave van de *Bandelier* hebben we kennis kunnen nemen van het ontstaan van de Amerikaanse oorlogsbegraafplaats bij het Limburgse Margraten. Zoals gebruikelijk was de procedure van de ter aarde stelling en de administratieve afhandeling volledig omschreven. In deze uitgave gaan we verder in op de gehanteerde procedure en de opbouw van de Limburgse Amerikaanse oorlogsbegraafplaats

Procedure ter aarde stelling.

De vanuit de Divisie verzamelplaats per vrachtwagen aangevoerde gesneuvelde militairen komen als eerste op de Stripping-Line terecht. Hier op de Stripping-Line worden de gesneuvelde op plankiers neergelegd en ontdaan van hun persoonlijke bezittingen, wapens en munitie. De wapens werd opgeslagen in een verzamelpunt in het dorp Margraten. De munitie werd naar een kuil gebracht en vervolgens vernietigd. Het ontdaan van de kleding en persoonlijke bezittingen was een van de gevaarlijkste werkzaamheden. Veel gesneuvelde droegen nog handgranaten en andere munitie bij zich. Daarbij was de kans op een Duitse boobytraps redelijk aanwezig. Militairen van de geneeskundige dienst stelde vervolgens als in het werk het stoffelijk overschot te identificeren en te registreren. Elk mogelijk aanknopingspunt werd daarbij aan het papier toevertrouwd. Het identificeren van de gesneuvelden diende met de grootst mogelijke zorgvuldigheid plaats te vinden. Vervolgens vond middels de officiële legerformulieren, Rapport van Begraving en het Inventarisatie van Persoonlijke Bezittingen, de registratie plaats. Ook werden er identificatieplaatsjes gescheiden een om te worden bevestigd een het kruis het tweede exemplaar werd toegevoegd aan het te begraven stoffelijk overschot. Na de registratieve afhandelingen werden het stoffelijke overschot in een body bag, gemaakt van stevig wit linnen, begraven. Op een later tijdstip zijn ook eenvoudig houten kisten gebruikt. De op de gesneuvelde gevonden persoonlijke bezittingen worden via en door zorg van het Amerikaanse Leger teruggeven aan de nabestaande van de gesneuvelden.

Was een gesneuvelde militair niet direct positief te identificeren dan werden bij de begraven van de stoffelijke resten duplicaten van de legerformulieren in een glazen fles mee begraven. Ook werden er van de gesneuvelde militair vingerafdrukken gemaakt. Op een later tijdstip zijn veel van de op het eerste moment onbekend gebleven stoffelijke resten alsnog positief geïdentificeerd. Daarmee kreeg het stoffelijk overschot een naam.

Opbouw begraafplaats.

De Amerikaanse begraafplaats in Margraten beslaat ruim 26,5 ha voormalig akkerland. De toegangsweg leidt vanaf de ingangspoort gelegen aan de provinciale weg Maastricht – Vaals naar een ovaal waaraan de parkeergelegenheid als de trappen naar het Ereplein zijn gelegen. Iets verder in zuidelijke richting zijn de gebouwen en kantoren gelegen, verscholen achter het groen van de bomen en struiken.

Aan weerszijden van de trappeningang naar het Ereplein bevinden zich een bezoekersgebouw en museum. Respectievelijk ten noorden en ten zuiden van de trappeningang. In het museum zijn drie landkaarten met daarop de geallieerde opmars met in het bijzonder de Amerikaanse aangebracht. In het bezoekersgebouw is informatie over de begraafplaats verkrijgbaar. Het Ereplein dat omringt is door twee gedenkmuren en voert naar de kapel met de dertig meter hoge toren. Achter de kapel is het ereveld gelegen. Het Ereplein met de spiegelvijver, omgeven door bloemenperken, strek zich uit van de trappen tot de toren. In de noordelijke en zuidelijke muren van het plein staan de namen, rang, eenheid van de gesneuvelden genoemd. Ook staan de namen van 1722 vermisten van de land- en luchtmacht vermeld. De namen zijn uitgehouwen in steen en ingelegd met goudverf /bladgoud. Een later aangebracht sterretje markeert dat die degene later is teruggevonden en geïdentificeerd. Voor de toren staat een bronzen groep voorstellende een treurende gestalte, de duiven, de nieuwe loot aan de door de oorlog vernietigde boom.

Overzichtsfoto "World War II Netherlands American Cemetery and Memorial".

Het ereveld is opgebouwd uit zestien vakken, A tot en met P. Een promenade en graspaden scheiden de vakken onderling. Op het meest oostelijke punt van de promenade is een vlaggenmast geplaatst op een verhoging. De 8301 grafstenen zijn geordend in parallel lopende bogen die zich uitstrekken langs de brede gazons. Bij de degene die het Joodse geloof beleden is op de grafsteen een Davidster aangebracht. Voor alle anderen een kruis. Alle grafstenen zijn met de tekst gericht op de vlaggenmast met de Amerikaanse vlag.

Het ontwerp van de begraafplaats en het monument alsmede de infrastructuur is een ontwerp van de architecten Shepley, Bulfinch, Richardson and Abbott uit Boston (Massachusetts). De bij de toren geplaatste bronzen beeldengroep is ontsproten aan het gedachtegoed van Joseph Kiselewski uit New York City. Voor het ontwerp van het park zijn Clarke, Rapuano en Halleran eveneens afkomstig uit New York verantwoordelijk. De infrastructuur is opgebouwd met Portlandsteen uit Engeland.

Chronologie Amerikaanse begraafplaats Margraten.

- 1944
 - 611th Graves Registration Company vertrekt op 16 oktober 1944 naar de sector Sittard. Aldaar diende een oorlogskerkhof te worden ingericht.
 - Eind oktober, begin november 1944 verkent de eenheid een locatie langs de Rijksweg in Margraten.
 - 207 Engineer Combat Battalion krijgt de opdracht de voorbereidende werkzaamheden ten uitvoer te brengen
 - Op 7 november wordt het 172 Engineer Combat Battalion belast met de aanleg van een toegangsweg naar de begraafplaats. De werkzaamheden startten op 9 november.
 - De gesneuvelde Amerikaan soldier J.B. Singer wordt als eerst begraven in graf 1, rij 1, vak A. We schrijven dan 10 november 1944.
 - Het offensief van het Amerikaanse Negende Leger op Roer en Rijn is er verantwoordelijk voor dat 1.133 gesneuvelde naar Margraten worden vervoert. Met het Duits tegenoffensief, de Slag om de Ardennen en het slechte weer als de toestroom van gesneuvelden is er debet aan dat de hulp van burgers wordt ingeroepen.
- 1945
 - Op 23 Maart 1945 lanceren de geallieerde het offensief richting Wesel. De stroom gesneuvelde zorgt voor een onoverzichtelijk hoeveelheid graven. Ook nu worden op 25 maart de hulp van burgers wordt ingeroepen.
 - Tijdens de opmars, 25 maart-30 april, door Duitsland tot aan de ontmoeting met de Russische bondgenoten vonden 1.358 Amerikanen de dood, Het Amerikaanse Negende Leger wilde geen Amerikaanse begraafplaats op Duitse grond inrichten. De gesneuvelden zijn alle overgebracht naar Margraten.
 - Begin mei telde de begraafplaats 12.086 graven: 8886 Amerikanen, 200 andere geallieerden en 3000 Duitsers.
 - Nadat de gevechtshandelingen zijn gestaakt besluit de Opperbevelhebber om alle tijdelijke begraafplaatsen op Duits grondgebied zo snel als mogelijk te ruimen. De gesneuvelden welke aldaar een tijdelijk graf vonden worden overgebracht naar Margraten
- 1946
 - Op 30 maart 1946 wordt voorlopig het laatste overschot begraven op Margraten. Naast 17.742 Amerikanen en 1026 overige geallieerde gesneuvelden vonden ook 3075 gesneuvelde Duitsers hier een

[tijdelijke] rustplaats.

- De Nederlandse regering besluit om de over Nederlands verspreid liggende Duitse graven van Duitse militairen op één begraafplaats te concentreren. Daarvoor word een locatie nabij het Midden Limburgse plaatsje Ysselsteyn aangewezen
- 1947 - Vanaf september 1945 tot april 1947 worden in de Verenigde Staten onderzoek gedaan naar de mogelijke inrichting van permanente begraafplaatsen. Ook word de mogelijkheid onderzocht dat de nabestaande hun dierbaren naar te VS te laten repatriëren.
- Op 22 april 1947 besluit het 'Secretary of War' tot het inrichten van tien permanente begraafplaatsen, waaronder Margraten. Dit betekende dat de 12 tijdelijke begraafplaatsen zouden worden geruimd, waaronder Son en Molenhoek in Nederland. De doden uit Son en Molenhoek zouden worden overgebracht naar Margraten. Het aantal begraven gesneuvelde Amerikaanse militairen op Margraten komt daarmee op 18.970 gesneuvelde.
- 1948 - In de zomer van dit jaar beschikt de Nederlandse regering dat er goedkeuring dient te worden afgegeven voor de vestiging van een permanente Amerikaanse begraafplaats in Margraten. Op 6 september 1948 word aangevangen alle stoffelijke overschotten op te graven, te prepareren en in kisten te leggen, gereed om te worden herbegraven of voor repatriëring naar Amerika. Ook werd op die dag begonnen de ophoging van de grond en het uitlijnen van de definitieve plots. Reeds op 1 december 1948 vonden de eerste definitieve ter aarde stelling op Margraten plaats.
- De aanwezige 3.075 gesneuvelde Duitsers werden overgebracht naar het Limburgse Ysselsteyn. Als alle Duitse gesneuvelde zijn verzameld en begraven liggen op het Deutscher Soldatenfriedhof 31.585 Duitse militairen begraven. Zesduizend van hen zijn ongeïdentificeerd.
- 1949 - In de lente van dit jaar zijn alle doden herbegraven. Met ingang van 15 december van dit jaar ligt de zorg van de begraafplaats in handen van de Amerikaanse organisatie Battle Monuments Commission
- 1960 - Op 7 juli van dat jaar word de Amerikaanse begraafplaats officieel door koningin Juliana ingewijd. Voorafgaande aan de inwijding heeft de begraafplaats de vorm gekregen zoals we die thans kennen.
- 1994 - De laatste bijzetting tot op de dag van vandaag heeft plaats gevonden op 16 september 1994, met de ter aarde stelling van de stoffelijke resten van een tweede Luitenant behorende tot de 82nd Airborne Division .

Bronnen:

Kruizen in de wind.

Joseph James Shomon. Lt Col QMC – ORC.

1947, Stratford House Inc, New York.

Gesneuvelden in Steen.

oorlogsgraven in Nederland en het grensgebied.

Doeke J. Oostra.

2009, Leeuwarden.

Van boerenakker tot soldatenkerkhof :

ooggetuigenverhalen over de aanleg van de Amerikaanse begraafplaats in Margraten

M. Kirkels

2009, Heinen, 's-Hertogenbosch.

Internetsite:

American Cemetery Margraten (NL).

American Battle Monuments Commission.

Gemeente Margraten - American War Cemetery .

Wold War II Margraten Holland/Netherlands American Military.

Fallen But Not Forgotten.

De held van Best
Luitenant-Kolonel
Robert G. Cole,
commandant 3de
Parachutistenbataljon,
502d Parachutisten
Infanterie Regiment.